

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Status

SOCIALMEDICIN • MILJÖFRÅGOR • HANDIKAPP

Tidskrift för
Riksförbundet för
hjärt- och lungsjuko

Varför blir man läkare?
Det funderar
Victor Steffen över
på sid 10

Vad menas med
syntetiskt tänkande?
Det berättar Gunnar
Nilsson om i en artikel
på sid 12—13

De tror på radikala ord.
Det är rubriken på
detta nummers artikel
om arbetardiktare i
svensk skönlitteratur
av Rune M Lindgren.
Sid 5

Bildkryss sid 17

Dokumentnovell sid 18

RHL-information sid 20

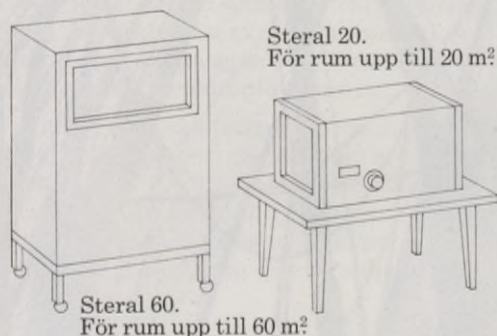
nr 4 1974
april
pris 3:—

Så här får du prova en Steral kostnadsfritt under två månader.

Du kan få låna hem en Steral luftrenare utan att det kostar dig någonting. Två månader får du behålla apparaten och du förbinder dig inte på något sätt att köpa den.

Enda villkoret är att din läkare medverkar i provet. Fråga honom om han tror att **allergen-sanerad** luft skulle kunna lindra dina besvär och om han vill skriva ett intyg, om provet utfaller väl. Intyget behövs dessutom om du vill söka bidrag från Landstinget.

Fyll i både ditt eget och läkarens namn på kupongen och skicka den till oss. Vi sänder omgående en Steral till dig (glöm inte att ange vilken modell du vill prova).

Vill du efter provtiden behålla luftrenaren, betalar du enligt kupongen. Tycker du inte att Steral ger dig någon lindring, skickar du bara tillbaka den.

Om du först vill veta mer om luftrenaren, kan du rekvirera vår Steralbroschyr.

**Luftrenaren Steral
från
STORA KOPPARBERG**

Jag vill prova en Steral kostnadsfritt under två månader i samarbete med min läkare.

På kupongen markerar jag vilken modell jag vill prova och hur jag vill betala om jag behåller luftrenaren. I annat fall returnerar jag den.

- Lilla modellen (Sternal 20)
- Kontant 1570:—
- På avbetalning 12 månader \times 145:— (= 1740:—)
- Stora modellen (Sternal 60)
- Kontant 2900:—
- På avbetalning 12 månader \times 263:— (= 3156:—)
- Moms ingår i priserna.
- Jag vill ha broschyren om Steral.

Min läkares namn, adress och telefonnummer:

Mitt eget namn, adress och telefonnummer:

Posta kupongen till Stora Kopparberg Specialprodukter, Fack, 791 01 FALUN, före 1 maj 1974.

Status 4/74

Status

Organ för Riksförbundet
för hjärt- och lungsjuka

nr 4/1974 årgång 37

Ansvarig utgivare: Albert Fredin

Redaktör: Erik Ransemar

Förbundskansli:

David Bagares Gata 3, 1 tr, Sthlm

Postadress: Box 3196,

103 63 Stockholm

Telefon: 08/23 15 30

Postgiro: 95 00 11 - 7

Tryckeri:

Axlings Bok- & Tidskriftstryckeri,
Södertälje

Prenumerationspris:

Helår 25:—, medlemspren. 10:—

Innehåll:

De tror på radikala ord.	
Om arbetardiktare i svensk skönlitteratur	5
Naturens läkemedel eller naturläkemedel?	8
Varför blir man läkare?	10
Mini-Status	11
Tidens stora fara är det syntetiska tänkandet, säger finländsk forskare	12
Internationellt: Kultur- revolution utan våld	15
Status bildkryss	17
Dokumentnovell av Inga Bergström	18
RHL-information	20

Foto sid 10: Mark Markefelt

Teckningar: sid 5 Pete, sid 6 Ulla
Sundin-Wickman

Omslagsbild: Mark Markefelt

Ett realistiskt mål för arbetsvården

Utslagningen från arbetsmarknaden kommer att fortsätta även under 1970-talet, även om det då och då blir en nedgång av antalet arbetslösa enligt de mätningar som görs på arbetsförmedlingarna och av statistiska centralbyrån. Utslagningen hör samman med generella fenomen i samhällen av vår struktur.

Det är inte säkert att utslagningen kommer att medföra en ökning av antalet arbetsvårdssökande (eller handikappade som det heter i de här sammanhangen). Det hänger dels samman med att fler och fler får förtidspension på grund av arbetsmarknadsskäl, dvs att kraven på arbetskraften stigit så kraftigt de senaste åren att samhället anpassat den sociala lagstiftningen efter dessa krav. Det hänger också samman med att arbetsförmedlingens sätt att arbeta förändrats på ett sådant sätt att en del som förut blivit statistikförda som handikappade inte längre kommer in i denna statistik.

Idag arbetar man inom arbetsmarknadspolitiken med målsättningen att samhället genom "kartläggande och förberedande åtgärder" skall underlätta utslussningen till det produktiva arbetet. I verkligheten visar det sig emellertid att dessa åtgärder inte leder till en ökad utslussning till det produktiva arbetet (eller öppna marknaden som det också heter) av något större omfång. Förändringarna mellan 1972 och 1973, när det gäller arbeten i öppna marknaden för respektive års arbetsvårdssökande, är t ex mycket små.

Vilka konsekvenser drar man nu från samhällets sida? Det som intresserar mest tycks vara organisationen, dvs vem som skall vara huvudman för t ex arbetsprövningen och arbetsträningen, hur en samordning skall ske mellan den verksamhet som nu landstingen svarar för och den verksamhet som skolöverstyrelsen och arbetsmarknadsstyrelsen svarar för (anpassningskurserna och liknande förberedande kurser).

Det behövs naturligtvis en sådan översyn. Men det som är ännu viktigare det är att man sätter ett realistiskt mål för den kartläggande verksamheten. Utan detta mål kommer verksamheten att till övervägande delen bli en verksamhet som sysslar med metodik och systematik i sig.

Accepterar man det sistnämnda måste man bygga ut nya system och institutioner, om man inte vill fastna i de låga tal för utslussning på öppna marknaden man har idag. Alternativt är att man lägger över det som nu kallas för yrkesinriktad rehabilitering till sjukhusen och räknar in det under den specialitet som heter psyko-terapi eller liknande och vars strävan då blir att underlätta livssituationen för de handikappade som nöjer sig med det. Därmed är man tillbaka i en gammal diskussion.

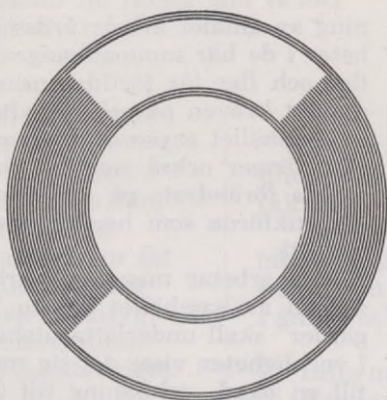
Ett ytterligare alternativ är naturligtvis att man skapar ett nytt sätt att arbeta inom rehabiliteringen, byggande på målsättningen att syftet med all rehabilitering är att "ge hjälp till självhjälp", dvs att det gäller att ge individen **medvetenhet**, medvetenhet om hur man tar sig fram i det här samhället, hur man skaffar sig jobb på öppna marknaden på egen hand etc.

Jag menar att det är en realistisk målsättning eftersom den baserar sig på den faktiska situationen.

ERIK RANSEMAR

Så här får du prova
en Stora Kopparbergs
under två månader.

För säkerhets skull

**TRYGG
HANSA**

STORA KOPPARBERGS

De tror på radikala ord

Om arbetardiktare i svensk skönlitteratur

I det fjärde avsnittet av sin originalserie artiklar för Status om arbetardiktare i svensk skönlitteratur tar RUNE M LINDGREN bland annat upp hur litteraturhistorikerna behandlat proletärförfattarna. Varje avsnitt kan läsas fristående.

Vår litteraturhistoria, påminner Ivar Lo Johansson, har alltid skrivits för en borgerlig liten klick. Vi har inte en enda litteraturhistoriker av proletärt ursprung, åtminstone inte som har lyckats göra sig hörd.

Ivar Lo menar att en alternativ litteraturhistoria, sådan han kan tänka sig den, borde följa idéerna, och inte göra författarna till nyckelfigurer. En ansats åt det hållet är Axel Strindbergs "Människor mellan krig". Litteraturhistoria av traditionell typ är dock genomgående starkt borgerligt anstruken. Det utesluter inte att det finns bokliga genomlysningar av motvirketsens svensk arbetardiktning, an-

tologier i ämnet och studier i enskilda författarskap inom denna diktning.¹⁾ Det saknas dock en översikt som följer denna diktning in i nuet!

Ett typfall på hur selektivt, till borgerlig favör, litteraturhistorikerna kan fungera redovisar Jan Myrdal i sin bok "Ett femtital"²⁾. Myrdal påpekar där bl a att den radikala 50-talsdebatten var en rik debatt, med internationella kontaktytor, men "vi blev behandlade som om vi inte existerade. De författare vi läste, de klassiker vi studerade, de teorier vi diskuterade ströks ur den officiella litteraturhistorien av de officiella litteraturhistorikerna".

Ändå har Jan Myrdal på skilda håll upplevts som en betydelsefull och riktningsgivande författare. Sara Lidman bekänner tex inte bara valfrändskap med Folke Fridell, som hon säger sig direkt ha påverkats utav, som med just Myrdal. "Jan Myrdal har väl fostrat en hel generation. Kan inte

tänka mig att det bara är jag som tar intryck och lär av honom. Han visar på en ny arbetsmetod: att gå till källorna, kolla uppgifter, ta reda på saker. Hans 'Rapport från kinesisk by' har spelat stor roll för den dokumentära metoden i "Gruva", medger Sara Lidman, som också berättar att Fridells "Död mans hand" kom ut samtidigt som hon började publicera sig.

Trettitalsförfattarna var också betydelsefulla för henne. Men, betonar hon, samhällsförhållandena har förändrats och många av 30-talisterna hade ett perspektiv som inte var så intressant. Det handlade om den fattige, begåvade pojken som satt där i svåra villkor, hans personliga frigörelse var huvudsak. Senare, påminner Sara Lidman, har ju också en del av dem fördjupat de personliga perspektiven och struntar helt i vanliga människors förhållanden.³⁾

Myrdal och Sara Lidman har uthålligt deltagit i det stora samhällskritiska

Ivar Lo-Johansson

rådslaget i arbetardiktningen — men även tex Folke Fridell har förblivit en provokativ ifrågasättare. I en Fridell-pjäas gör en socialdemokratisk ledare bla veterligt att han har folket bakom sig. "Ja, så långt bakom sig att han aldrig ser folket" replikerar en arbetare. Andra iakttagare, Mauritz Edström hör till dem, ser socialdemokratin idag mindre som en "reform-socialism" än en "reformkapitalism".⁴⁾ Skrivare som Torgny Lindgren⁵⁾ talar om "pragmatismens glidande halvhet" inom socialdemokratin — och författare som Birger Norman redovisar sin ståndpunkt så här:

"Hur ska man kunna förhålla sig på ett anständigt sätt till en politisk rörelse utan skepsis? Då blir man utlämnad åt politikerna. Och det vill jag inte! Lojaliteten kan aldrig bli annat än villkorlig".

Stig Sjödin meddelar för sitt vidkommande att han vill ha öppen diskussion kring de teser som portioneras ut från talarstolarna. Han tror på "radikala ord" som människovärde. Han vet att nettot är synnerligen ojämnt fördelat mellan dem som tillsammans skapar det. Sjödin vet också mycket om människoförbrukning och om förnedringen under MTM och UTM. Han kan påminna, helt utan nostalgiskt darr, att det på ett sätt var hederligare förr när man inte maskerade vinstintresset med en diffus psykoteknologi.

Sjödin vet: "Det spelar ingen roll vad de kallar paragraferna, § 23 eller § 32./ De försöker bara skymma ett nesligt innehåll/i kryptogrammen./Innebörden förblir:/muskelköp, kroppsvätska/i värsta fall blod och lemmar".

I alternativa formuleringar, så tex hos Folke Isaksson — i ett inlägg om § 32 — kan påminnelserna, patentetiskt, vara de här:

"Man kan kräva en ny paragraf, nya vändningar, någonting mindre stötande, och en sådan eftergift kommer Svenska Arbetsgivareföreningen givetvis att gå med på". Men "att avskaffa det som formeln står för är någonting helt annat och svårare; det är att omgestalta förhållandena i grunden, det är att göra Sverige socialistiskt".

Sjödin har följdriktigt en återkommande fråga:

Hur gick det med socialismen?
Hur kommer det sig att ordet klart utsagt i förtroendevalda församlingar låter som blasfemi?

Stig Sjödin

"Mitt hjärta", påminner han i en dikt, skulle "häftigt röras om någon hyrde en lokal och sammankallade till möte om de socialistiska principerna⁶⁾);

Vad jag sett och hört på
fabrikerna
på det nu så ofta nämnda
verkstasgolvet
i skogen, på byggena, i pappers-
bruken
vid de dånande massakokarna
överallt där hjulen snurrar,
motorer surrar
borde kunna transformeras till
begripligt språk
och föranledda diskussion.

Det borde komma någon
skraddare
som oförvillat ser på verkligheten
det vore inte ur vägen med en
korkskärare
eller tidningssskrivare som bestrider målet
Det duger bra med murargesäller
och agitatorer med broschyrer
på fickan.
I värsta fall kan vi samlas i ett
vägskäl
med likasinnande.
Med rikspolisens på behörigt
avstånd.

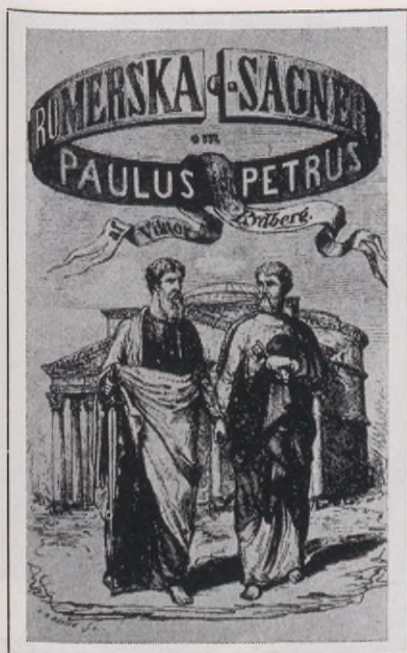
Entusiasm fanns — naturligtvis — en gång:

"De organiserade arbetarna hade uppköpt alla biljetter å andra och tredje raderna. Jublet var hela aftonen stormande, rent storartat då vid femte aktens slut till scenen överräcktes en lagerkrans prydd med röda band med inskriptionen: Till Svenska teatern. Ett tack för 'Vävarne' från socialister". Det hölls tal och "man utbrakte ett leve för arbetarklassens befrielse". Man sjöng Arbetets söner. "De talrikt närvarande detektiverna fingo order att gripa in. Men vad fanken skulle de göra? Tystade de ned en sjöng en annan så mycket högre".

Så berättar Hinke Bergegren om visningen av Gerhart Hauptmanns sk proletärdrama "Vävarna", på Svenska teatern 1899. Den sociala dramatiken från arbetar- och fackföreningsrörelsens kamptid är för övrigt en undanskymd men viktig del av tidig svensk arbetardiktning. Merparten av denna diktning var starkt och tidsbundet agitativ och känns, ja är idag ofräsch. Den fungerar inte längre, därför att de sociala relationerna och sammanhangen inom samhället ständigt förändras. Men den här speciella proletärdiktningen, denna det talade ordets litteratur, ger många fina tidsbilder, och är intressant att ta del av⁷⁾.

Av intresse kan det för övrigt också vara att notera att Martin Koch konstaterar att "teatern är stängd för oss proletärförfattare" så sent som på 20-talet. "Modernt socialt drama — är herrn tokig?" Så besvarade Kungliga Dramatiska Teatern då en hans propå i ämnet⁸⁾.

En ytterligare parentes:

Titelbladet till Viktor Rydbergs
Romerska sägner, 1874

"Marken är vågrön och luften lysande blå,/hän över fältet tigande skaror gå./De stanna och samlas och trängas i växande ring/om talarstolen med röda fanor ikring".

Det är folk i "enkla söndagskläder, med allvarsdrag" som möter upp — för att lyssna till den man som snart

— — — på tribunen står
med falnande anletsdrag och
fladdrande hår
I blicken glöder den eld som ur
sjunket bröst
slår ut i hatets ord och skälver
i röst.

Så kunde den första agitatorn beskrivas i den tidiga agitativa kampdikt varmed, som vi tidigare påmint, arbetardiktningens första uppbåd framträdde — den breda samhällsskildrande prosan kom långt senare.

I alternativa texter kan det heta: "Skaror tåga i rad! Framåt!/Röda fanor de föra!/Utan vapen och utan stå, ingen mäktar dem skilja åt/ingen vågar de tysta röra..."

Det är inga "egentliga" arbetardiktare som formulerar sig så. De första citaten är ur A U Bååths "Ett socialismöte". För de senare formuleringarna står August Strindberg.

Strindberg, Bååth — och Snoilsky, Heidenstam, Gustaf Fröding — skrev emellertid liksom även Viktor Rydberg och andra borgerliga författare, i en tid då vi ännu saknade en egentlig ar-

betardiktning en hel del socialist betonade dikter. Det var dikter som kom att läsas, deklameras och sjungas flitigt i arbetarkretsar. Sången, dikten var i arbetarrörelsens pionjärtid en viktig kampform, eller i varje fall en kampform bland andra. En mer uttalat socialistisk kampdikt skrevs också förhållandevis tidigt. Henrik Menander skrev redan 1885 Arbetets söner och översatte 1902 Internationalen. "Jag skulle bli slaf! Nej, så djävlar anamma! Fabian Månssons klassiska strids-sång — kom redan 1903 osv.

Idag är — och vi anknuter därmed ånyo till nuets arbetardiktning — man, sångligt, inte lika aktiva i arbetarrörelsen. En gammal arbetare i Sara Lidmans "Gruva" säger:

"Jag har haft stort nöje i att sjunga. När jag var ung sjöng jag strejkvisor och alla de röda sånger som fanns. På möten och annars också. Men det händer ju inget politiskt mer. Så nu på gamla dar blir det mest psalmer".

Men nya generationer¹⁾ rycker an i arbetardiktningen och de gamla ärade kämparna står sig bra. Det är en generation som

— — avlad under Per Albin
Hansson
har erhållit rösträtt under
Tage Erlander
och hoppas nå insikter under
Olof Palme.

¹⁾ Axel Uhlén: Arbetardiktningens pionjärperiod 1885—1909, Bokförlaget Vanadis, 1964.

Holger Ahlenius: Arbetaren i svensk diktning, Norstedts 1934.

Ake Runnquist: Arbetarskildrare från Hedenvind till Fridell, Bonniers 1952.

²⁾ Jan Myrdal: Ett femtital, Gidlunds.

³⁾ Gunnar Thorell: Samtal med Sara (före gruvstrejken) Ord och Bild 1/70.

⁴⁾ Mauritz Edström: Medan världen dör.

⁵⁾ Torgny Lindgren: Hur skulle det vara om man vore Olof Palme, Författarförlaget.

⁶⁾ Stig Sjödin: Dikt under päronträdet. Det stod i Arbetet 1887—1972, 1972.

⁷⁾ Richard Estreen: Arbetarna och teatern, Arbetarrörelsens årsbok, 1972.

⁸⁾ Martin Koch: Proletärdiktning, Tidens förlag, 1929.

⁹⁾ Håkan Boström: Anteckningar från ett protokollfört möte.

Nu skall — äntligen — silikosen bekämpas!

Arbetskyddsstyrelsen skall inspektera alla arbetsplatser i landet med farligt damm. Anledningen är att man alltjämt upptäcker hundratals nya fall årligen av silikos, dvs stendammlunga, och asbestos eller asbestdammlunga. Man börjar i vår och skall ta fem år på sig.

Projektet, som är det största i arbetskyddsstyrelsens historia, kostnadsberäknas till ca 11 milj kr och skall delvis finansieras med pengar ur den nyinrättade arbetskyddsfonden.

Arbetskyddsstyrelsen har tidigare kartlagt förekomsten av silikos och asbest inom svensk industri. Hur många som är anställda på arbetsplatser med skadligt damm vet man inte exakt, men arbetskyddsstyrelsen förmodar att det rör sig om tiotusentals arbetare.

Från 1 juli skall ett tiotal experter engageras för uppgiften. Yrkesinspektörer skall knytas till projektet och konsulter kommer att anlitas.

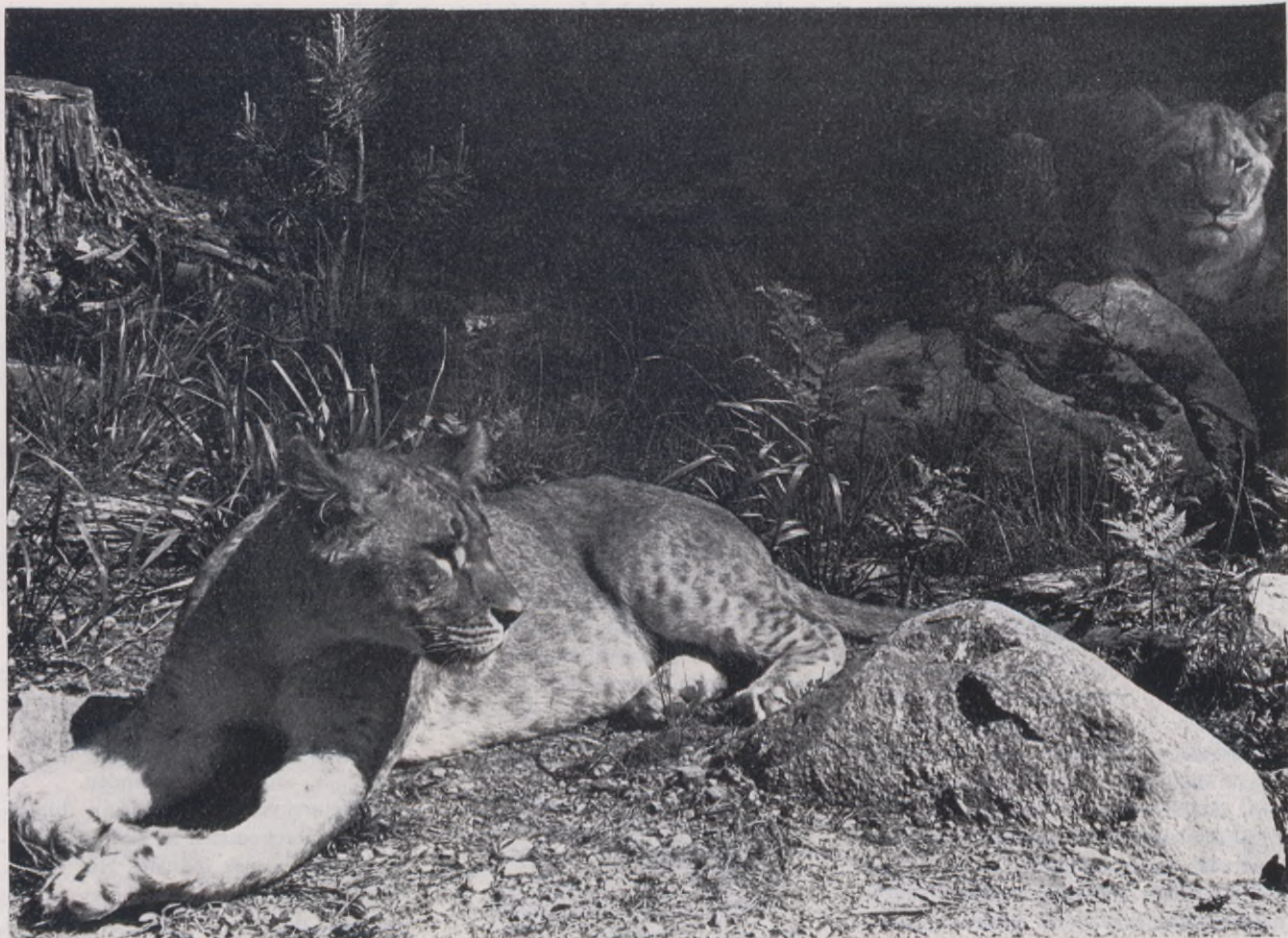
Arbetsplatser med farligt damm finns framför allt inom den kemisk-tekniska industrin. Värst är anhopningen där rengöringsmedel tillverkas. Inom byggnadsämnesindustrin är takpapp tillverkning ett särskilt riskfyllt område. Damm i höga koncentrationer finns vidare inom stenindustrin, järngutier och vid blästring.

Årligen upptäcks ett hundratal nya fall av silikos och mellan 100 och 120 av asbestos, lungsjukdomar som kan leda till invaliditet och död. Det ökade antalet asbestlungsjukdomar beror på den fram till mitten av 60-talet ökade importen av asbest.

Små företag skall speciellt uppmärksammas. I många fall tror man att det skall räcka med upplysning.

**STÖRRE GLÄDJE
MED RÖKFRIA
SAMMANTRÄDEN**

**TÄNK PA
HJÄRT- OCH LUNGSJUKAS
BLOMSTERFOND
POSTGIRO 95 00 11 - 7**

Naturens läkemedel eller naturläkemedel?

Halvdan Renling rapporterar om dagens stridsämne

Massmedia har stort uppmärksammat beslagtagandet av örtmedicin från Stiftelsen Nordiska Laboratorier i Järna. Beslagtaget hände den 24 oktober 1973 — FN-dagen för de mänskliga rättigheterna.

Beslagtaget föranleddes av bristande registrering från företaget hos Socialstyrelsen. Företaget hade uraktlåtit registrering av en del tillverkade preparat. Tillverkningen skedde i övrigt i enlighet med vad som var internationellt godkänt.

Med finkandet i Järna av örtmedicin har diskrimineringen av örtmedicin och folklig läkekonst dramatiserats. Dramatiken har tidigare döljts i paragrafer och påbud.

Redan på 1500-talet

Diskrimineringen av naturläkemedel är av gammalt datum. Möjligen började misstänksamheten mot naturläkemedel redan på 1500-talet: Det var Gustav Vasa som på sin tid rekommenderade medicine studeranden att forska och göra sina rön på kontinenten. Där skulle man tydligen, enligt landsfaderns mening, uppnå den riktiga vetenskapliga auktoriteten!

Vad människor lärt sig om naturläkemedel genom generationer kunde förfalla. Man fick så småningom så underliga paragrafer som ex.vis: "Ingen får tro på lund och stenar". Vi vet ju idag en hel del om straffen och häxprocesserna.

Också läkeörtagårdarna i klostrens hägn skövlades. På sina håll lär de ha bevarats också efter reformationen. Vad som hände i stort var att den folkliga läkekonsten nonchalerades och inte fick utvecklas. Tidats var också medicinen ett icke populärt ämne vid universiteten.

Diskussionerna var heta på 1800-talet

I mitten av 1800-talet fördes heta diskussioner om medicinens olika vägar. Det var vetenskaplig fejd mellan professorer troende på kemins framsteg och de som ville en humanistisk linje. Den idédebatt Israel Hwasser (professor i medicin vid Uppsala universitet

1829—60) förde gick ut på ett samarbete mellan olika forskningsgrenar till en vetenskapens enhet. Professorn förutsåg:

"Genom afsöndring ifrån den vetenskapliga bildningens enhet och de inrättningar, af vilka denna skyddas och upprätthålles, skall nämligen den enskilda vetenskapen blifva beherskad av sin egen teknik."

Så sa Axel Höijer

Det är samma tankar många läkare idag vill ha fram. Professorn har vunnit gehör idag — det talas mycket om tvärvetenskap, ekologisk forskning osv. I ett brev till dåvarande medicinalstyrelsechefen Axel Höijer skriver komminister Martin Liljeblad bl a:

"Det vore bättre, att läkarna studerade chiropraktik, osteopati och homeopati än att förfölja dess utövare som varit och är till ovärderlig stor välsignelse för många sjuka inför vilka läkarna står hjälplösa. Jag är villig att visa Eder, herr docent, på underbara resultat och jag kan även ställa om, att Ni får följa behandlingen och utvecklingen av fall, där läkarna sagt sig icke kunna göra något."

Medicinalstyrelsens chef hade dock inte mycket till övers för sådana studier och svarade:

"Jag vill gärna tillmötesgå komminister Liljeblad med upplysningen, att jag redan för många år sedan varit närvarande vid chiropraktisk behandling och sedan dess tagit del av åtskilliga publikationer, utgivna av chiropraktisi. Jag vet mycket väl, hur behandlingen går till och hur blottad den är på varje vetenskapligt underlag. Efter att ha studerat saken vågar jag utan tvekan beteckna chiropraktiken som ren humbug."

Omistligt eller humbug?

Det har gått många turer om "kotknackeriet" sedan dess. Antingen har det sagts vara av omistligt värde eller

avfärdats som humbug. Chiropraktiker har dock blivit högt värderade i idrottskretsar. Som jämförelse med generaldirektör Höijers avståndstagande på trettioalet kan det vara av intresse att göra en jämförelse med nuvarande generaldirektören Bror Rexeds uttalande för ett år sedan:

— De som säger att man kan härleda alla sjukdomar eller i alla fall en mängd sjukdomar ifrån felaktigheter i kotorna, tex kotmellanskvornas läge, dem anser den medicinska vetenskapen inte ha täckning för sina påståenden. Enligt Rexed ligger det dock en del i behandling med massage eller manipulationstyp. Därtill skulle finnas medicinskt underlag och läkare kunde använda sig av metoden. Medicinskt vetenskap kan acceptera de behandlingsmetoder som närmar sig sjukgymnastiken.

Vad säger man om örtmedicinerna?

Men mot örtmedicinerna, de kunde vara alternativ till de kemiska preparaten, väljs alltså idag hårdare bandage, där väljs polisingripande. Det har talats om maktingreppen mot Järna-stiftelsen som en ny form av häxprocess.

Inte heller frågar man om sjuka i vårt land kan ha hjälp av samma läkemedel som ges åt sjuka i andra länder med gott resultat. Flera ideellt och religiöst arbetande hälsohem har sedan länge haft örtmediciner som led i sjukdomsbehandlingen.

De enskildas rättstrygghet vid skador vållade av kemiska läkemedel är idag osäkra eller obefintliga. När det gäller örtmediciner har inte enskilda väckt process — tvärtom har enskilda varit mycket nöjda med denna läkarbehandling.

Däremot har neurosedynkatastrofen och när det gäller kemiska läkemedel lett till de enskildas rättskrav för skador som vållats dem. Vad beträffar

neurosedyn ledde det till en sk förlikning som omöjliggör skadades rättsvädjan, neurosedyndrabbade förhindras överklaga osv. Det rättskaos som finns idag är inte belyst i den allmänna debatten.

Arbetsgrupp tillsätts

Vi har erinrat om fronställningar och revirfejder som intagits av talesmän för "erkända" och "icke erkända" vetenskaper. Idag bör vi komma ihåg detta i en ny situation: En arbetsgrupp har tillsatts av Socialstyrelsen för att utreda möjligheten av undantag från lagen om hantering av icke registrerade läkemedel. Detta är nytt — nu får talesmän för naturläkemedlen möjlighet att deklarerat och bevisa medlens effekt. Är man då idag mer mogen till vetenskaplig prövning? Hurudana blir de vetenskapliga slutledningarna om några år? Under tiden fram till de vetenskapliga slutledningarna vore det logiskt om Socialstyrelsen gav de ideellt arbetande frihet till forskning. Särskilt intressant är forskningen om misteln, som inte läkemedelsindustrin ansett tillräckligt lönsam att fullfölja.

Att föra in en ny humanism i läkekunsten har fått stöd av en aktionsgrupp där tjugotalet legitimerade läkare förekommer. 100 000 svenskar har undertecknat en lista om "rätten att fritt välja läkemedel". (Sändes sådana listor ut idag torde antalet undertecknare bli betydligt fler). Ofta är dyra utlandsresor idag enda möjligheten för människor som vill kurerat sig med naturläkemedel.

När riksdagen den 11 december ifjol behandlade en motion om vidgade möjligheter för naturläkemedel riktade några politiker så stark kritik mot Socialstyrelsens ingrepp i Järna att det måste betecknas som underkännande. Det är sällsynt att man i riksdagen tar så klart avstånd från en myndighets agerande. JO-anmälan mot Socialstyrelsen har kommit in i bilden. ■

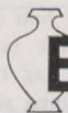
TÄNK PÅ
HJÄRT- OCH LUNGSJUKAS
BLOMSTERFOND

POSTGIRO 95 00 11 - 7
BANKGIRO 573 - 4090

Betald annonsplats

Ett tryggt stöd i en svår stund

Stockholms

ELDBEGÄNGELSEFÖRENING

Ombesörjer både eldbegängelse- och jordbegravningar. Utan enskilt vinstintresse.

Huvudkontor: Sveavägen 116 vid Odengatan
Söder: Ringvägen 127

15 16 60

40 58 59 eller 40 58 76

Kungsholmen: Hantverkarg. 28
(AB Öhmans begr.byrå) 53 33 75
Östermalm: Valhallav 143 63 40 61
Handen: Källv. 20 B 777 22 10
Märsta: Ombud. Stationsg. 3 0760/150 90

Sollentuna: Sollentunav. 118 96 26 25
Hägersten: Blommensbergsv. 127
vid Hägerstensv. 18 65 00
Järfälla: Ombud fru G. Hahn 0758/108 00
Göteborg: Chalmersg. 21 031/20 21 30

Rådgivning och dödsfallsanmälan efter kontorstid 08/51 91 00

Varför blir man läkare?

Funderingar av Victor Steffen

När jag började skolan grät jag. Mamma följde mig. Min äldre bror sa: Nu är det slut med friheten. Jag skulle gå i Liljas privata skola.

Framför skolan var en liten gräsmatta skyddad av ett högt staket. På staketets cementsockel satt en fet liten gosse och runt honom hoppade tre fyra pojkar och tvingade svinamilor (maskrosor) in i munnen på honom och grymtade nöff, nöff. Det var mitt första intryck av kamratvärlden i skolan. Min äldre bror hade förvarnat mig: Nu är det slut med friheten och leken, nu börjar livets allvar.

Det var inte så underligt att jag grät när mamma anmälde mig till skolgång för fröken Genoveva Andersson.

Det var inte så farligt. Jag var stark och kunde försvara mig.

På den tiden erhöll man sina etiska begrepp genom kristendomen. Till att börja med accepterade man utan opposition. Så småningom silades mycket bort. Det var mycket olika vad som stannade hos den ene och den andre. Att hjälpa varandra, att försvara den svage. En av kamraterna, en rikemansson, var tjock och bortklemad och följaktligen utsatt för mångas elakhet. Vi var några stycken som kom överens att hjälpa honom och beskydda honom mot plågoandarna. Ett minne som bereder mej glädje.

Jag fyller år den första april. På min första födelsedagsbjudning sedan jag började skolan uteblev de flesta gästerna. De trodde jag lurade april. Senare bjöd jag med större framgång. Då var frågan om jag skulle bjuda en pojke som var litet löjlig och därför utsatt för drift. Ja, sa jag, han kan få komma, så vi har någon att driva med. Han hörde det. Det är ett minne som jag skäms för än i dag.

Varför gick jag då i Liljas skola? Mamma ville det. Det var en fin skola.

På den tiden var klasskillnaden mycket mer uttalad än nu. Vi slogs med varandra och med folkskolebarnen. Det var ingen skillnad. Sympati kunde uppstå med båda parter.

När jag efter tre år började latin-skolan fick jag som lärare i biologi den dr Lilja som grundat småskolan. Vi läste om människokroppen. Och det var märkvärdigt vad det gick lätt för mig. Det var ingen av kamraterna som rönt så mycket välvilja från Liljas sida som jag. När han skulle gå igenom nästa lektions läxa tog han fram mig och märkvärdigt nog kunde jag den fast jag inte läst över. Jag hade honom också i välskrivning och där gick det lika bra. Jag fick högsta betyg i hans ämnen och premium vid terminens slut.

Redan nu beslöt jag mig för att bli läkare, det föreföll mig som det lättaste av alla ämnen. Mamma understödde mig livligt och alla tyckte jag var så klok som visste vad jag skulle bli fast jag var så liten.

Det var märkvärdigt att i följande klass, då vi läste om djurens liv, intresserade sig inte Lilja mer för mej än för de andra. Och även i välskrivning lyckades jag inte komma upp till mer än ba.

Det år jag läste om människokroppen blev mitt lyckligaste minne och jag hoppades att lyckan skulle återkomma när jag fick ägna mig helt och hållet åt detta ämne. Jag var inget skolljus, det hände to m att jag fick läsa om sommaren för att slippa sitta kvar.

Den enda form av yrkesrådgivning som förekom var att rektor kallade in de nybakade studenterna och frågade vad de tänkte bli. Han opponerade sig mot mitt beslut att bli läkare. Jag tycker du skall bli konstnär, sa han. Han hade erfarenhet av min förmåga att inlära historia och han hade sett några av mina målningar. Jag följde inte

hans råd. Visserligen tyckte jag det var roligt att rita och måla, men mamma kritiserade mina alster. Hon var rädd för att jag skulle bli konstnär. Läkaryrket passade bättre hennes sociala ambition.

När jag började mina medicinska studier återkom inte lyckokänslan från första klassen. Jag var inte duktigare än de andra. Det fanns sådana som var mer begåvade än jag.

Varför blev jag läkare? Var det för att Lilja ville göra reklam för sin skola? Var det på grund av min mammas sociala ambitioner eller var det på grund av de etiska begrepp som stannat kvar sedan jag silat bort de grövsta inkonsekvenserna i min kristendomsundervisning?

Jag har inte penetrerat problemet genom att fråga mina kolleger. En av dem sa spontant att han blev läkare för att man förtjänade så bra med pengar.

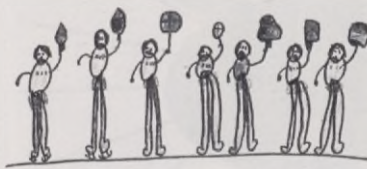
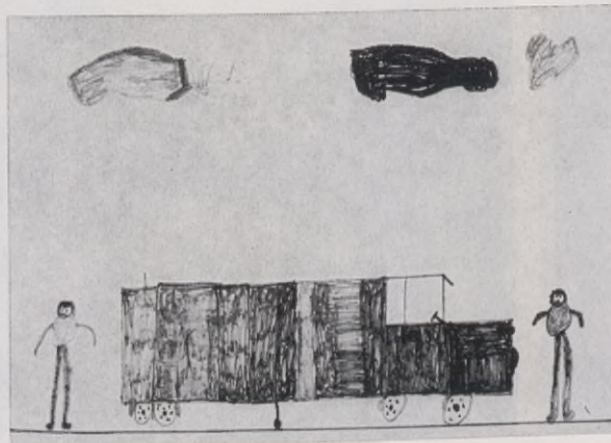
Sven Jerring läste en gång upp ett brev från en sjuk gosse. Han klagade över att han var till ingen nytta, endast till besvär. Jerring tröstade honom och menade att han framkallade det bästa och vackraste hos dem som skötte honom. En framgångsrik affärsman i min bekantskapskrets invände: Jerring kunde ha tröstat gossen med att de som skötte honom förtjänade pengar på att sköta honom, det var deras välbetalda yrke.

Varför blir man läkare? En av mina kolleger studerade teologi, blev svårt sjuk och räddades till livet genom läkares ingripande. Han övergick till medicinen.

När man på läkarsällskap diskuterar ekonomiska frågor brukar vågorna gå höga. Men jag har endast varit med vid ett tillfälle när diskussionen drog ut så långt på tiden att man missade supén. Då var ämnet medicinsk etik. ■

Mini-Status

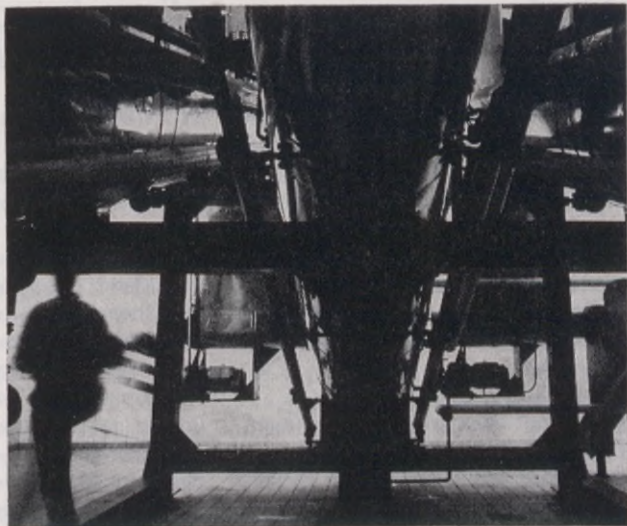
Hej alla barn och ungdomar! Den här rutan kallar vi för Mini-Status. Det betyder att det är en sida där ni får rita och skriva. Vi tror nämligen att det finns många barn som också läser Status och som undrar varför de inte får skriva något — eller rita något. Man kan till exempel rita så här som Ulf som är 8 år har gjort.

Bästa laget vann och stora pris fick man.

Klart att köra med långtradaren.

Sänd dina teckningar eller det du skrivit till Status, Box 3196, STOCKHOLM. Vi kan nog inte ta in allt som sänds in till oss. Det vi får plats med får ni i alla fall något på posten för. Men då får ni inte glömma att sätta ut namn och adress. Välkomna.

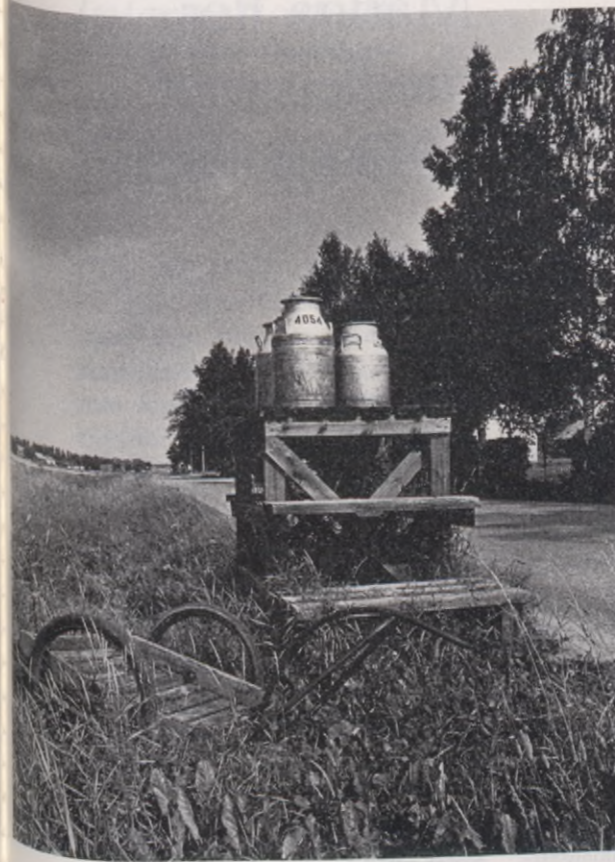
Förbättrad vård.

Astra är Nordens största läkemedelsföretag med förgreningar till över 100 länder i alla världsdelar. Väl kvalificerade svenska och utländska forskare arbetar vid huvudföretaget i Södertälje samt vid dotterföretag i Sverige och utlandet. Astra lanserade 1948 lokalbedövningsmedlet Xylocain — fortfarande världens mest använda. Allt sedan dess har betydande bidrag inom lokalanestetika-forskningen lämnats av Astras egna forskare eller av medicinskt teoretiska och kliniska forskare i samarbete med Astra. Viktiga insatser har gjorts inom bland annat hjärtmedicin- och penicillin-områdena. Nyligen har betydelsefulla forskningsresultat uppnåtts inom astmaområdet, vilka lett fram till ett nytt originalläkemedel. I laboratorierna bedrivs en omfattande experimentell forskning inom en rad olika terapiområden.

Förnyad värld.

På flera områden är Astra inriktad på morgondagen och dess krav. Utöver utvecklingsarbetet inom läkemedelsområdet genomför Astra ett omfattande proteinprojekt. Vid Hallandskusten är nu en fabrik igång för tillverkning av högvärdigt protein ur fisk-råvara. Detta kan bli ett mycket verkningsfullt medel i kampen mot äggvitebrist och världshunger.

ASTRA

Tidens stora fara är det syntetiska tänkandet, säger finländsk forskare

Nyligen hävdade en finländsk forskare på ett nordkalottenrådslag att tidens stora fara var det syntetiska tänkandet. Vi kan, menade finländaren, utveckla en hög teknik, även om tröskverken matas för hand, ity att allt inte behövs syntetiseras. GUNNAR NILSSON skriver om några hugskott från norr.

I norr, långt ovan polcirkeln bor människorna ensligt och lever gott men kärt. Livet är så hårt under de kallaste och mörkaste månaderna att tankarna stundom fryser. Detta är förklaringen, säger di lärde, till att så mycket av det som är fornt och bra bevarats längre i hugkomst där uppe. Det lär också kunna förklara varför människor trots de stora avstånden bevarat en öppenhet inför mötet med främlingen, som genast slår en besökare från regioner med miljonen invånare.

Syntetiseringens enfald

Nyligen har en finländsk forskare på nordkalottenrådslag hävdad att männi-

skans stora tragedi är att hennes tillvaro så domineras av syntetiska produkter att hon glömt sambandet med den organiska naturen. Hon går klädd i syntetiska kläder, hon sitter på stolar av plast, dricker kaffe ur plastmugg, går klädd i skor av konstkläder och även hennes föda innehåller syntetiskt stoff. Ja till och med hennes tänkande har blivit syntetiskt.

Den organiska naturens stora rikedomar och möjligheter är en del av framtidens stora ekologiska system, där människan utvecklar en hög teknik, som är anpassad efter hennes behov och naturens förutsättningar och som inte skapar några mer sofistikerade behov. Till nöds kan man ta till syntetiseringen som en raffinerad teknik, när uppfinningsrikedomen tryter.

Ekologisk anpassning

Den ekologiska anpassningen är långt driven i norr. Mitt ute på vidder, där man inte ser annat än pinande dvärgbjörkar och stenar dyker människor upp i vinterkylan och hejdar bussen. Det är ovanligt tätt mellan gårdarna, tätare än på den svenska sidan av fjäl-

len. Man ser husen lysa som lanternor långt uppå fjällkamrarna. Det bor människor däruppe. Hur är det möjligt.

Människorna har, säger norrmannen, faktiskt utnyttjat det bästa i den nya tekniken, nämligen elektriciteten och telefonen, radion och stundom något mindre, menar vår sagesman, nämligen teve. Därutöver har de bevarat sin genom generationer hårt drivna anpassning till naturen och lever på vad den organiska naturen kan ge. Man har kor som ger fet mjölk i små mängder. Man håller sig med många får och getter, som äter sparsamt och nästan vad som helst och man samlar noggsamt in vart strå från starrmyrarna, så att man när vintern kommer har förråden fulla. Det är en långt driven specialisering som gör det möjligt att leva. De produkter man säljer är ost, smör, ullgarn, skinn, rökt fisk och bär.

Invid kusten har man fisket som en tillgång. Ottar Brox, den berömde och erkände marxistiske sociologen, har i uppmärksammade tidningsartiklar påpekat att det är viktigare att människan hjälps till ett liv i sin ursprung-

liga miljö än att hon drivs bort från den och hårdhänt tvingas anpassa sig till en ny och främmande verklighet.

Biter sig fast

Ottar Brox är professor i sociologi vid universitetet i Tromsø och stortingsman för socialistisk valförbund. Han ser ingalunda en fara i Nordnorges industrialisering, men han menar att man bör fara skonsamt fram med människor och natur, när man bygger ut.

Något har väl fastnat av all hans predikan, ty man bygger inte så stort här uppe, ity att man varje stund blir påmind om sin mänskliga litenhet av de väldiga bergen, som famnar horisonten varåt man än vänder sig.

Man vill inte syntetiseras och man vill inte heller syntetisera så mycket. Det är märkligt att det är just norrmännen, som har en rik framtid som oljenation framför sig, som är minst entusiastiska inför möjligheten att guld skall kunna pumpas upp ur aldrig sinande källor i jordens inandömen.

Man vill inte att Nordnorge skall bli ett Klondyke, som plötsligt översvä-

mas av en flodvåg av pengar och lyx för att sedan, när vägen drar sig tillbaka lämna efter sig tomhet och krossade samhällsstrukturer.

Man minns den stora tiden

Man har Lofotens tragiska ändalykt i färskt minne. Man är skeptisk därav att så mycket gick till spillo när de stora flytande fiskerierna med sina räknestickstekniker grep in i tillvaron. Nog för att man inte är skeptisk mot tekniker i och för sig. Men det var som livet plötsligt, över en natt, plötsligt skulle ha förändrats. De stora fiskeriflottorna försvann. Fiskeläge efter fiskeläge lämnades öde. Där uppe var det ett myller av folk och var man i Tromsø kan berätta om den tiden. Visserligen, säger di gamle, luktade vår stad av fisk och tran på tiden, men det var ett myller av folk på väg mot norr och hotellen och gränderna var fulla av folks nya tankar, nyheter från världen och pengar.

Den tiden var Ofotenposten den största tidningen. Nu är den i själåtåget med sina tre tusen exemplar. Den har krympt med migrationen.

Organisk utveckling

Man vill skynda långsamt. Visserligen erkänner människor som Ottar Brox och hans lärjungar utvecklingens egen dynamik, som man menar inte står att hejda, men som kan styras om inte bankernas kortsiktiga lönsamhetsperspektiv får bestämma. Det är bättre, menar man, att utveckla en teknik sådan att människorna kan bo kvar på sina ställen i sina byar och syssla med tillverkning, vars råvaror hämtas ur den natur som omger dem och som förnyar sig själv rytmiskt och regelbundet som årstidernas gång.

Deras stora tanke är att tekniken skall skona naturen och inlemmas i det stora natursystem, där människans plats är given av årtusendens anpassning till naturen. Det är en utveckling av några grundläggande, föga uppmärksammade drag i marxismens filosofi, som säger att samhällsutvecklingen är organisk och lagbunden. ■

Foto Mark Markefelt och Gunnar Hansson (2:a bilden sida 12)

Flera sociala motioner insända av föreningen i Västervik

Föreningen hjärt- och lungsjuka, Västervik har haft årsmöte på Domusrestaurangen. Mötet öppnades av ordföranden Arne Jonsson som kunde hälsa ett 40-tal medlemmar välkomna. Han vände sig särskilt till de nya medlemmar som infunnit sig. Föreningen har under det gångna året fått 10 nya medlemmar.

Av årsberättelsen framgick att föreningens verksamhet under det gångna året varit omfattande och framgångsrik. Bl a har två motioner insänts till förbundskongressen i Östersund.

En motion har insänts till sociala centralnämnden om inrättande av telefonservice för ensamma, gamla, handikappade och sjuka.

En motion har tillsänts landstinget om borttagande av den differentierade vårdavgiften för utförsäkrade. Trivselkvällarna med hobbyarbeten har fått ökad omfattning.

Styrelsen för år 1974 fick följande sammansättning: ordförande Arne Jonsson, kassör Karl Ekström, sekreterare Gunnel Andersson, Anna-Lisa Jillehed, Börje Flink, Alvar Erikson och Mary Sund.

Efter mötet intogs en supé och under supén förekom underhållning och allsång varefter dansen vidtog.

Ökad aktivitet i Sundsvall. Ny avdelning bildad i Härnösand

Föreningen hjärt- och lungsjuka i Sundsvall har nu över 300 medlemmar. Det framgick vid årsmötet på Marina där 65-talet var närvarande. Av verksamhetsberättelsen framgår att föreningen varit påtagligt aktiv under året och man har bl a medverkat till bildandet av en lokalavdelning i Härnösand.

Styrelsen fick följande sammansättning: Märta Sjölund, ordf., Laila Askerbo, sekr., Olof Forsström, kassör, samt Gerd Ahlander och Ingvar Wikman. Revisorer är Claes Höijer och Gun Edlund. Ledamöter i länets centralorganisation blev Märta Sjölund, Olof Forsström och Laila Askerbo och till den nya befattningen som socialombud valdes Olof Forsström.

Mötet fick rapport om att en anti-rökkampanj inom kort skall hållas i Sundsvall något som medlemmarna hälsade med tillfredsställelse. Hr Forsström rapporterade också från ett studiebesök vid ett sjukhus i Kiel där han bl a studerat badbehandling med omväxlande varmt och kallt vatten för vissa hjärtsjuka.

Många fler medlemmar i Nässjö-Eksjö

Medlemsantalet i Nässjö-Eksjö lokalavdelning av hjärt- och lungsjuka har ökat från ca 30 till över 100 sedan starten för något mer än ett år sedan. Vid avdelningens årsmöte begärde ytterligare sju personer inträde.

Årsmötet hölls i Allianskyrkans festvåning. Man öppnade med musik och hälsningsanförande av ordföranden Edvin Karlsson. Till att leda årsmötesförhandlingarna valdes centralorganisationens ordförande Hadar Hallen.

Ur verksamhetsberättelsen framgick att avdelningen har arbetat mycket bra, vilket den stora medlemsökningen visar. Kassen har omslutit 5 778 kronor med en behållning av 2 374 kronor. Mötet uttalade sin tacksamhet till styrelsen för deras arbete.

Vid val av styrelse valdes till ordförande Edvin Karlsson, kassör Elna Landström, sekreterare Hilding Nilsson, vice ordförande Nils Jönsson samt vice kassör Margareta Hansson. Övriga styrelseledamöter Gertrud Johansson, Karin Andersson, Revisorer Alf Rang och Valter Skoglund, klubbmästare Hilding Nilsson.

Efter årsmötesförhandlingarna bjöd avdelningen på kaffe, varefter följde sång och musik under god stämning. Till sist gavs en uppmaning till alla hjärt- och lungsjuka att komma med i avdelningen, där de får goda vänner och finner kamratskap och möjlighet till hjälp.

VÄVSTOLAR

VÄVRAMAR
VÄVREDSKAP
KNYPPELDYNOR

Begär katalog

Vävstolsfabriken

Fack 125, GLIMÅKRA. Telefon 044/421 41

Riksbekant SPECIALINDUSTRI för VÄVSTOLAR i KVALITETSUTFÖRANDE

Bryt
rökvanan
RHL

Ett märke från RHL

Internationellt:

Kulturrevolution utan våld

En okänd episod i den förra kulturrevolutionen

Kulturrevolutionen hade knappt börjat i Kina 1968 förrän western - våld - vana journalister och rapportörer beskrev händelserna nästan som upptakten till ett nytt inbördeskrig. Varje rykte som kunde tolkas till våldsliga upplopp mellan milis och röda garden, förstörades. Ett tag lät pressen Kinas floder jäsa av lik av mördade. Sedan blev det tyst med dessa rykten, man medgav som förvånat att kulturrevolutionen varit oblodig, det upptäcktes att många rykten uppstått ur japanska journalisters felläsning av väggtidningar och ett visst studium av Maos teser om skillnaden mellan icke-antagonistiska

och antagonistiska motsättningar började höra till allmänbildning också utanför vänsterkretsar. Mao resonerar liksom Rosa Luxemburg: de borgerliga revolutionernas uppåtstigande klasser riktar terrorn mot människor, men de proletära bekämpar icke individer, utan institutioner, erinrar **ERLAND DAHM** om i denna internationella överblick om icke-våldstanken.

Den amerikanska marxisttidningen Monthly Review ägnar sitt juli-augusti-nummer 1972 åt en redogörelse av en av de allvarligaste sammanstötningarna under kulturrevolutionen — och hur den löste med icke-våldsliga

kampmetoder: William Hinton skriver om hundradagars-kriget 1968 vid Tsinghua universitetet nära Peking. Där hade enligt Hinton uppstått ett bisarrt "pocket-vansinne" mellan studentfraktioner som ockuperade campusbyggnader och bekämpade varann med eskulerande frenesi, "sant" maoistiskt tänkande mot kontrarevolutionärt feltänkande. Men här, inom universitetsområdet till motsats mot utanför det, tog kulturrevolutionen form av väpnat uppror: man tillverkade handgranater och vapen, lade ut minor och flera studenter stupade i blodig kamp mellan institutionsbyggnaderna och

Forts nästa sida

KRAHNER

då det gäller
stolar och bord
för samlings-
lokaler . . .

Även SITTGRUPPER
i klädda
stålrörsmöbler

Infordra vår offert

ANDERS KRAHNER AB Skillingaryd

Telefon 0370/706 40 Telex 700 62

låg ruttnande på marken eftersom ingen vågade ut ur byggnaderna för att hjälpa dem av rädsla för beskjutning. Hinton nämner tyvärr inget om varför inte polis eller militär tvingar studenterna lägga ned vapen och övergå till verkligt gräl.

På morgonen den 27 juli 1968 stod plötsligt en stor skara arbetare utanför universitetsportarna med Maos lilla röda i händerna. De krävde att studenterna skulle upphöra med stridandet. De möttes av ett beväpnat garde studenter, ledaren bar revolver och beordrade arbetarna att återgå till produktionen. De absolut obeväpnade arbetarna argumenterade utifrån Maos teser och trängde in på området. Studenterna angrep arbetarna, först med argument, sedan med okvädningar, därefter en stegrande skala våld — men arbetarmassan trängde trots alla provokationer på, och trängde in studenterna i institutionerna och höll mässor utanför om Mao-tse-tungs tänkande, läste högt i korus valda stycken ur Maos lilla röda och ropade upprepade gånger unisont: Använd förnuft, inte våld. Lägg ned vapnen. Formera

en Stor Allians. Klockan tre på eftermiddagen ansatte studenterna arbetarna från alla håll, besköt dem, kastade stenar och bläckhorn och möbler på dem och massan upplöstes i smågrupper och det började regna. Under regnet reorganiserades arbetarskaran och stod kvar på plats timme efter timme och vädjade: använd förnuft, inte våld. Lägg ned vapnen. Formera en Stor Allians.

De som till sist gav upp, efter ett dygn, var studenterna. Fem arbetare hade dödats, 731 allvarligt skadats, 143 hade misshandlats.

Hinton ser i arbetarnas ickevåldsliga motstånd något världshistoriskt unikt, men det är det ju inte. Arbetarnas taktik och envisa uthållighet under våld påminner om Gandhis kadriers motstånd mot brittisk militär — med den skillnaden att Gandhis satyagrahbrigader hade grundliga årlånga träningar i att utstå våld och samtidigt argumentera. Hinton borde kanske mer ha noterat det kuriösa i att det i Kina var studenterna som var våldsliga medan arbetarna förhöll sig ickevåldsligt. Vid konfrontationer dem emellan i väst — som i Italien, eller utanför Hagahuset, brukar förhållandet vara det motsatta. Winton

undrar emellertid om måhända politisk-filosofisk träning (som tex intensivt studium av Mao) kan leda till ickevåldsligt agerande. En kommentator till Hinton's rapport i oktobernumret av Win, David Mc Reynolds håller med:

"Det är ickevåldslig abstrakt träning utan konkret politisk analys som kan göra mass-ickevåldsaktion möjlig... det är klart du kan säga till folk: använd inte våld, men ändå gör dom det — tills att dom inser att polisen är ingen fiende... fienden har inre problem och frustrationer som orsakas av ett system."

Och system, strukturer eller tankar, idéer, eller visioner kunde ju inte ens Nixon bomba ihjäl. ■

Pristagare

bildkryss nr 2

- 1:a pris 25 kr Anna Lindgren, Fydevägen 17, 191 47 Sollentuna
2:a pris 10 kr Sven Reshagen, Pl. 683, 780 44 Dala-Floda
3:e pris 5 kr Monica Pettersson, Södermannagatan 59 B IV, 116 65 Stockholm

Moderna behandlingar

i gammaldags, trivsamt miljö och därtill vacker natur och ren luft erbjuds av Loka Brunn. Reumatism, förslitnings- och neurologiska sjukdomar behandlas med sjukgymnastik, värmebehandlingar och medicinska bad. Varmvattenbassäng finnes. Även lämpat för konvalescens och vila. Säsong 9/6 — 1/9.

Begär prospekt med information om Loka, om bidragsmöjligheter m.m.

Loka Brunn

710 60 Grythyttan
Tel. 0591/144 90

ICA

- nästan alltid i närheten.

En kasse rymmer
så mycket.

Mångsidig service, t ex.

STATUS BILDKRYSS

INTE SÄ TRELLIGT ATT FÅ								VILD- TID KAN SPORRA					
			GRANN FÄGEL MARS- TOS					TRÄD VIMMEL- KANTIG		FÄR OFTA TIP- FARE		SÖKS VID STORM	
GER SKEN GÅR UNDER JORDEN					INSTRU- MENT								FÖR- TÄCT HÄN
			ELD- KLOT		FÄRGG	MAGNUS SON PÅ FLAN							FISK VIRVEL- VIND
HAR BOK I G.T.	MÖRKA FÄRDOR GER NOLL FÖRANG						LITEN SPIN- NARE		ETT NEJ I USA		TILLIT KÖR UT KALL VARA		
			VED- HÖG	LEDER VATTEN GÅR UPP OM VÄGEN						GÖR FÖR I GOD JORD SKIVA			
ORKE- STER HJÄLP VID TJOCKA	YTA	PUCK KAN MAN HETA						NÖT- FRUKT					GÖR SITT VAL
				TROS- SAM- FÖRMD SÅ EN SIGNAL				DUBLIN- BO	VARL- DEN'S TAK ÄR GÖE- VEN				
HAR HAMN- KON- TOR							SEDEL KRITISK YTTRING			STEN BERO- MAN			GRÄ MAS- JA
LIGGER I SÖN	HÄL- VÄG PÅLÄGG					FRAM- FUSIG FÄR LOKET							SMA- KAR KÖN- DOREN
					FINT I BOL- STER				BRU- KAR INTE GIRIG	I FLÄ- TAD VARA TILLTAL			
BÄRJAR SÄGAN MED EDERA		SKADA	GÖR DEN AV- SKE- DADE				NORSKT FÄNG- LÄGER					BALJA	
						IBLAND FÖRE MARIA			TYCKER OM				

nr 4

Namn

Adress

Postadress

Lösningarna måste vara Status redaktion, Box 3196, 103 63 Stockholm 3, tillhanda senast den 10 maj. För att få deltaga i tävlingen skall tävlingsbrevet vara märkta "Bildkryss nr 4": — Tre priser utdelas som vanligt, nämligen ett på 25, ett på 10 och ett på 5 kronor. Pristagarnas namn meddelas i Status juni/juli-nr.

INGA BERGSTRÖM

Malin Stridh

Malin Stridhs tvårummare låg på nedre botten nästan i nivå med gatuplanet. Malin var fyllda åtti och änka sedan drygt tio år. Hon var en tystlåten person med regelbundna vanor. En förmiddagstur till Snabbköpet och en eftermiddagspromenad i parkområdet ingick i dagsrutinen. I Snabbköpet försökte hon alltid att verkligen snabba sig vid kassan, eljest kunde det hända att någon kund med ett fång ölburkar bad "tantan" sno på, för här kunde man inte bli stående till uppståndelsens dag.

För de unga fruarna i huset var Malin rätt och slätt "Gumman". Hennes lilla, tunna gestalt föreföll att vara ett irritationsmoment, kanske genom att ge dem en olustig förnimmelse av att också de en dag skulle bli gamla och utslagna.

Radion var Malins bästa vän som bland annat höll henne underkunnig om världens bedrifter på gott och ont. En dag berättades det om en stöldkupp som ägt rum på hemmaplan. Juveleraren på Barregatan hade sin privatbostad mitt emot affären. Vid tvåtiden på natten hade han tyckt sig se ett svagt ljussken inifrån butiken och annat att någonting var på tok. Kvickt som tanken hoppade han i terylenbyxorna, slängde en blazer utanpå pyjamasjackan, ilade ned för trappan och ut genom porten, lagom för att få se

en mörk figur kliva ut genom den krossade fönsterrutan bärande på en sk barnmorskeväska modell mindre. I samma ögonblick som juveleraren skulle haffa tjuven fann han en pistol riktad mot sin panna och blev för en sekund förvandlad till saltstod. Den sekunden använde tjuven till att blixtnabbt snurra runt på klacken och fly. I samma moment fick saltstoden liv. Ilskan över att ha tagit en oskyldig tobakspipa för ett skjutvapen gav hans fötter vingar. Han flög över gatan, för runt det hörn bakom vilket tjuven försvunnit och var honom snart i hälarerna. Då inträffade någonting pinsamt. Ett slarvigt uppdraget blixtlås ledde till att byxorna hasade ned mot knäna. Juveleraren föll pladask i gatan och låg där badande i sitt näsblod. När han kom på fötter var tjuven spårlost försvunnen. Hela den långa gatan låg öde. Han konstaterade att alla portar var bommade och alla parkerade bilar låsta. Buskvegetationen framför husen var så gles att en katt knappast skulle kunna finna ett gömställe. Tjuven hade bokstavligt talat sjunkit genom jorden.

När Malin en stund begrundat det inträffade avfärdade hon utan vidare talet om att en man med en barnmorskeväska, låt vara modell mindre, innehållande guld och juveler för omkring hundratusen kronor, spårlost

hade kunnat försvinna genom jorden. Det måste naturligtvis finnas en vetigare förklaring.

Hon beslöt sig för att ta en promenad bort till brottsplatsen. När hon kom dit stod några personer och pratade framför det med masonitskivor täckta skyltfönstret. En man i blåställ uppmärksammade Malin och fick lust att vara rolig:

— Där ser moster vad som kan hända. Kvicka sej nu hem och lägg på säkerhetskedjan, stäng fönstren och skjut spjället.

De kringstående skrattade halvhjärtat. Malin gick långsamt hemåt, samma väg som tjuven och hans förföljare tagit på natten. När hon fick syn på spårren efter juvelerarens näsblod räknade hon ut att den jagade måste ha "sjunkit genom jorden" mitt framför hennes egen balkong. Hon funderade skarpt och med ens tändes ett ljus i hennes klipska hjärna. Hon fick bråttom in och gick direkt ut på balkongen. Där såg hon några jordfläckar som bestyrkte hennes misstankar.

Intill balkongens högre kortsida fanns en rund sten cirka en halv meter hög. Den hade fått ligga kvar när man anlade gräsmattor och planerade buskar kanske för att representera ett stycke orörd natur, när asfalten for fram som envåldshärskare. Hur som helst så var det en ren bagatell för en

INGA BERGSTRÖM debuterade med en dokumentnovell i *Status* nr 7, 1971. Nu återkommer hon med en berättelse om gumman Stridh, som blev smått kändis.

spänstig person att med ett skutt förpassa sig från stenen till balkongen. För någon vecka sedan hade Malin kostat på sig en ny balkonglåda som hon, i väntan på våren, fyllt med granris. En ingivelse fick henne att lyfta på några kvistar. Och där låg den svarta barnmorskeväskan på lådans botten. Så förhöll det sig alltså med det mystiska försvinnandet. Någon av de närmaste nätterna skulle den finurlige tjuven säkert komma tillbaka och hämta bytet, som han av försiktighets-skäl nödgats lämna kvar. Malin begrep att hon omgående borde kontakta polisen men lusten att egenhändigt klara upp det hela blev henne övermäktig. Hon grubblade så att det knakade i hjärnvindlingarna och plötsligt visste hon hur det skulle gå till.

Och nu blev det fart på hennes gamla ben. In i garderobens mörkaste hörn med väskan. Sedan ned i källarens förrådsrum där hon hämtade ett par gummistövlar med höga skaft och en avlång trälåda som hon slog in i en gammal tidning. När hon kom upp i lägenheten bytte hon från skor till stövlar och tog lådan med sig ut på balkongen, där hon en lång stund sysslade med någonting som skulle ha kommit en åskådare att tro att hon fullkomligt mist förståndet.

Det gick några dagar. I Snabbköpet talade man inte längre om den mys-

tiska juvelstölden. Malin tog sig ibland en tupplur på dagarna för att kunna hålla sig vaken om nätterna. Tillförsikten sjönk sakta undan och ersattes av en oro som var svår att bemästra. Om det inte ganska snart hände någonting, så måste hon överlämna väskan till polisen och kanske bli betraktad som hälare.

Oron hade blivit hennes ständige följeslagare, när hon en mörk natt äntligen uppfattade det ljud som hon så länge väntat på. Det lät som ett dussin kattor i vildaste panik skrapade med vassa klor på balkongens golvplattor. Hon tassade försiktigt fram till balkongdörren och kikade mellan persiennens springor. Hennes nästa åtgärd bestod i att ringa polisen. Det gällde en viss juveltjuv jämte tillvarataget stöldgods. När hon uppgett namn och adress och lovat stå på pass innanför porten, drog hon en suck av lättnad.

En polisbil kom till platsen inom några få minuter. När de båda konstaplarna fick ögonen på gestalten i den vadderade morronrocken växlade de en blick som tydligare än ord fast slog att här hade man en stackars gumkrake som bestod sig med tomtar på loftet. De följde emellertid med in, såg Malin hämta fram en svart västa ur garderoben och stod gapande av häpnad inför det juvelblixtrande innehållet.

— Tjuven? lyckades de slutligen få fram, omtumlade som de var.

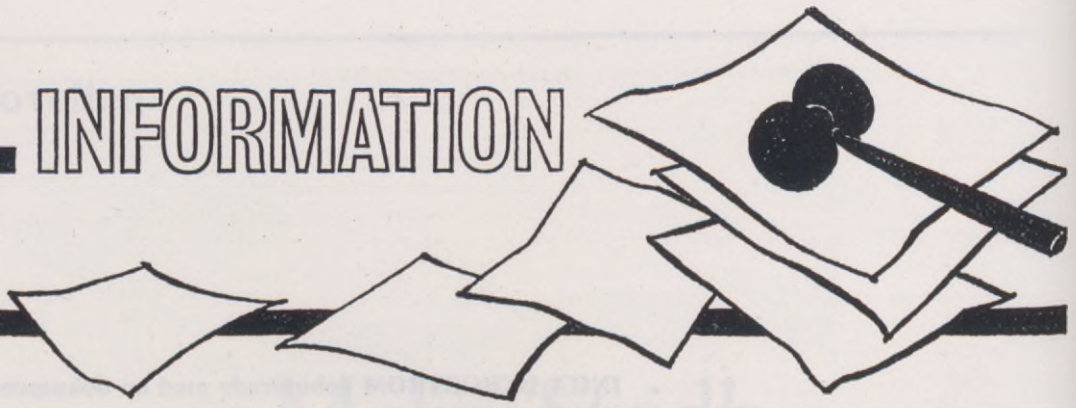
— Balkongen, svarade Malin lika enstavigt.

Det hade börjat ljusna så pass att polismännen tydligt såg mannen som låg där likt en stor bläckfisk snärjd i en långrev bestående av ungefär tvåhundra krok. Hans kostym såg väldigt maläten ut, när han hade befriats ur fångenskapen och förts in i polisbilen för att begrunda sitt öde.

Malins fyndiga ingripande blev något av en sensation. Hon fick en ärligt förtjänad hittelön, telegram och blommor från Sveriges Juvelerare- och Guldsmedsförbund och blev till och med intervjuad i TV. Där berättade hon att hennes make hade haft fiske som hobby. Långreven hade tyckts henne som ett bra fångstredskap och de höga stövlarna hade räddat henne från att själv fastna i fällan. Bilder av "Dagens Pensionär" stående bredvid blomsterlådan på sin balkong vandrade landet runt i såväl dags- som veckopressen.

Malin tog ståhejet kring sin person med ro och stod gärna till förfogande när skolbarnen borta i lekparken kom stickande med sina autografblock. För de unga fruarna i huset var hon inte längre "Gumman" utan Malin Stridh, en kändis som man yvdes lite över att ha till granne. ■

RHL INFORMATION

Protester i Jönköping mot nedläggning av lungklinik

Fritz Sandgren, Sigfrid Nyström, Hadar Hallén,
Göte Landén och Gustav Englund. Bakom Nyström
och Hallén Hans Persson.

Eksjö sanatorium läggs ned som lungklinik och patienterna, som i huvudsak numera utgöres av astmasjuka flyttas över till Eksjö eller Jönköpings lasarett. — Det framkom vid Centralorganisationens för hjärt- och lungsjuka i Jönköpings län årsmöte i Nässjö den 4 mars 1974. Det uttalades skarpa protester från de av våra medlemmar som under längre eller kortare tid haft förmånen att på detta gamla sanatorium fått lindring och även bot för olika slag av lung- och luftvägsinfektioner. Tbc-sjuka från hela Småland vårdas nu sedan en tid på Kalmar lasarett.

Den medicinska forskningen inom alla sjukdomsgrupper har även drabbat astmatikerna. Nu skall det vara inom ett väl utrustat sjukhus med alla resurser som hjälpen skall komma. Den gamla teorin med barrskog och frisk luft på högt belägna platser i avstressad miljö, är icke längre gångbart i den medicinska forskningen och vetenskapen. Medlemmarna på årsmötet protesterade, men vi torde knappast vänta någon förståelse från läkarhåll.

Man påtalade också att gamla som är utstämplade vid sjukkassan har krävts på vårdavgiften i förskott vid något sjukhus. Detta måste vara felaktigt. Det är icke alla gånger man är beredd, att vid hastigt påkommande sjukdom

skrapa ihop kontanter till förskottsbetalning. Vederbörande måste ju få vård vem som sedan skall betala. Kan han eller hon icke själv klara den saken, måste samhället träda in. Vårdsituationen inom länet tas i övrigt upp vid förbundskursen i Älmhult den 29—31 mars.

Fler medlemmar

För att återgå till årsmötet kan nämnas att medlemsantalet i länet nu är 527, en ökning sedan förra året med 73. Två nya föreningar har bildats i länet. En i Tranås med 28 och en i Vetlanda med 77 medlemmar. Det finns fler större platser i länet där en lokal-förening borde finnas, bl a nämndes Gislaved. CO skall fortsätta att söka kontakter inom vårt område.

21 personer har under året erhållit konvalescenthemsvård med 519 vård-dagar. Två studiecirkel har varit i verksamhet och en cirkel i HCK:s regi pluggar med det omfattande materialet i "Ett samhälle för alla". Kurser som varit förlagda till Ramnäs, Tallnäs, Tranås och Kiel i Tyskland har medlemmar deltagit i. Vid Riksförbundets 20:e kongress i Östersund deltog från CO, förutom ordföranden Hadar Hallén, Folke Lindberg. CO:s två motioner mottogs välvilligt av kongressen och tillstyrktes.

HCK har under året öppnat ett kansli i Jönköping, som står till handikapp-organisationernas förfogande med ser-

vice för olika tjänster till föreningarna. Samtliga medlemmar har erhållit Status i helårsprenumeration. I länet har sålts 25 000 RHL-lotter och 4 000 av Status julnummer. Styrelsen anser att kongressåret 1973 varit ett händelserikt år för vår verksamhet. Arbetsviljan och arbetsglädjen inom lokalföreningarna har varit påtaglig. Samarbetet inom handikapporganisationerna har fått ökat utrymme.

Ordföranden omvaldes

Förbundets nyanställda studiekonsulent Hans Persson deltog i årsmötet och visade filmen "Fysisk träning för hjärtpatienter" samt redogjorde för kommande kursverksamhet och framförde en hälsning från riksförbundet.

Före årsmötet höll ordföranden presentation över under året avlidna medlemmar och nämnde speciellt vännen Josef Svensson, som en gång startade centralorganisationen, och framförde ett tack för hans outtröttliga arbete för de grupper vi representerar och för övrigt alla handikappade.

Till styrelse för kommande år omvaldes Hadar Hallén ordf., Fritz Sandgren, Göte Landén och Gustav Englund samt nyvaldes efter Josef Svensson, Ann-Britt Svensson. Dessa utgör VU, dessutom ingår i styrelsen ordföranden i varje lokalförening.

Ett 30-tal ombud från de olika lokalföreningarna deltog i årsmötet.

Gustav Englund

Dagbok från en kampanjvecka i Kronoberg

Kl 11.35 ankomst till Älmhult. Kl 11.45 samtal med instruktör Henry Green på ABF:s exp. Kl 14.00 intervju med redaktör Thorsten Almqvist, Kronobergaren. — Så kunde Sivert Klasson skrivit i sin dagbok den 18 febr. 1974. Därmed inleddes också en aktivitetsvecka i Kronobergs län, som skulle bli lika intressant som arbetsfylld och givande.

Efter besöket på Kronobergarens lokalredaktion anträdades så färden till vårt första framträdande, Markaryd. Men ack, ve och fasa! Mötet skall börja kl. 19.00 i Germundsgården och de har ingen 16 m/m ljudprojektor!? Nåja! Pappersindustrins Utbildningscentrum är vänliga nog att låna oss sin så den gången kom vi undan med blotta förskräckelsen. Mötet blev lyckat med 26 deltagare varav 7 anmälde sig som nya medlemmar.

Tisdag morgon fortsätter färden till Ljungby. Inte heller Folkets Hus där har rätt projektor, men Sunnerbobanken blir vår räddande ängel. 32 personer hörsammar vår inbjudan till möte. 4 nya medlemmar noteras, första tidningen möter upp med reporter och fotograf.

Onsdag den 20 febr. gör vi Alvesta.

Även här hålles mötet i Folkets Hus och här finns verkligen projektor, samtidigt som Konsum, Kronoberg lånar oss en för resten av veckan. Mötet blir minnesvärt. Visserligen uppgår publiken bara till 20 personer men vi får 4 nya medlemmar och bildar vår första sektion. Dessutom möter 3 tidningar upp med fotografer och allt.

Torsdag anträdades resan till länets sydöstra del Tingsryd. Dagen blir motig. Inga affischer har satts upp, lokalen är nog bra, men inte riktigt vad vi tänkt oss. Kanske är det bara vi som är litet nergångna ty mötet i Biblioteket jävar helt vår pessimism. 21 deltagare, 6 nya medlemmar, ny sektion blir facit.

Fredag f.m. ägnas till uppvaktning av kommunalrådet, socialchefen samt fritidsintendenten, varefter vi styr kossan mot nästa anhalt som är Lessebo. Fader Pluvius vill sätta käppar i hjulet, men trots detta infinner sig 15 tappra till mötet i Folkets Hus, 3 nya medlemmar antecknas.

Dimman ligger fortfarande kvar på lördagsmorgonen, men så när vi nu anländer till Lenhovda i Uppvidinge börjar solen bryta igenom molntäcket. Till mötet kl. 15.00 i Borgen kommer 18 personer. Vi bildar turnéns tredje sektion och kan hälsa 5 nya medlemmar välkomna.

Söndag morgon den 24 febr. rinner upp med strålände sol över Växjö, där turnén avslutas kl. 14.00 med möte i Hov Västregård. Hjärntrusten tippar max. 30 deltagare men kanske endast 10 st. Det kommer 65. 16 personer begär inträde i vår förening. Ett utomordentligt glädjande resultat. Facit av de 7 dagarnas verksamhet blir att nära 200 personer lyssnat till vårt budskap, att 45 personer blir medlemmar, att filmen Fysisk Träning för hjärtpatienter är värd all uppskattnings, samt slutligen att dylika propagandadriwes väl fyller sin uppgift.

Birger Äqvist

Ny förening i Ånge...

En ny förening har bildats i Ånge. Tidigare har ett tiotal ångebor tillhört Sundsvalls-avdelningen. För att de nu skall kunna skapa en egen verksamhet och få större utbyte av sin förening bildades en lokalförening för Ånge.

Sundsvallsfaddrar samt ombudsman Sivert Klasson, Stockholm hade kommit för att hjälpa sina kamrater i den nya föreningen till rätta.

Man tillsatte i alla fall en interimstyrelse då man ju har en medlemskara på femton personer. Det blir nu den nya föreningens sak att se till att den skaran mångdubblas.

Intresset för hjärt- och lungsjuka har under senare år visat sig mycket stort, berättar Gerd Ahlander, Sundsvall. I hela landet har riksförbundet för hjärt- och lungsjuka 15 500 medlemmar kunde Sivert Klasson berätta.

...och en i Gällivare

Vid möte med hjärt- och lungsjuka beslöt man bilda en lokalavdelning av Riksförbundet för hjärt- och lungsjuka. Ett 20-tal intresserade mötte upp. Från Länsföreningen medverkade Elsa Fransson och Bror Ek med information om förbundsverksamheten.

Filmen om fysisk träning av hjärtsjuka visades.

Rolf Kihlberg, Allan Wäppling och Arne Nilsson åtog sig att förbereda styrelse till nästa möte.

RÖDFÄRG

Vår nya prislista gällande för 1974 upptager vit linoljefärg, Dalbränd stubbtjära, impregneringsolja, portfärg, asfalttjära, taktjära, borstar m.m. Ring eller skriv och begär prislistan, den sändes gratis och franco omg.

FÄRG & CEMENT

Ulfshyttan, 781 00 Borlänge

Tel 0243/510 62, kontors- och affärstid 9—12, 13—17, lörd. 9—12. Ombud antages ej.

AB TUNGELSTA TRÄ och BYGGVAROR

137 00 VÄSTERHANINGE

Allt i byggnadsmaterial

Eget sågverk och hyvleri

Rabatt till tidningens läsare

Tel 0750/300 02

62 år med styrelseuppdrag i RHL:s organisationsliv

Så många år har faktiskt Gustav Kumlin, Esther Rosén och Alf Eriksson bakom sig

Hjärt- och lungsjukas lokalavdelning i Motala har firat sin 25-åriga tillvaro med en festlighet för ca 160 personer. Styrelsemedlemmarna blomsterhyllades för en mångårig verksamhet i föreningen. Sekreterare har Esther Rosén varit under 24 år, ordförande, Gustav Kumlin, i 20 år och kassör, Alf Eriksson, i 18 år.

Det var Gustav Somdal, centralorganisation för Hjärt- och Lungsjuka i Östergötland, och Sixten Karlsson, ordförande i Föreningen för Hjärt- och Lungsjuka, Östergötland, samt Harry Nilsson ordförande i Hjärt- och Lung-

sjukas förening, Norrköping, som lyckönskade med en penninggåva till föreningen och blommor till styrelsen.

Från Riksförbundet för Hjärt- och Lungsjuka var konsulent Sivert Klas-son närvarande och talade om förbundsaktuellt och kursverksamhet m m. Han framförde också sin och förbundets lyckönskan till Motalaföreningen i dess fortsatta arbete, genom att överlämna blommor och utbringa ett leve för föreningen. Sedan blev det supé samt dans och underhållning.

Medlemmar och vänner från alla tre föreningarna hade hjärtans roligt tillsammans och kom överens om att besöka Norrköpingsföreningen nästa år.

Gustav Kumlin

John Carlsson in memoriam

Den 30 dec. 1973 avled Kalmarortens Konvalescentförening för Hjärt- och Lungsjukas mångåriga ordförande John Carlsson gick helt in för att få föreningen ekonomisk stabil bli genom att ordna ett flertal lokala lotterier där han själv var den drivande kraften.

Trots sin svåra sjukdom de senaste åren var han alltid närvarande och ledde våra möten och hobbykvällar, och lyste med sitt glada och vänliga sätt. Han gav kloka och goda råd till

föreningens och dess medlemmars bästa.

Under sin aktiva tid var hans ombudsman för Byggnadsarbetarförbundets Kalmaravd. samt under senare år maskinförvaltare vid BPA:s kalmarmkontor och en mycket uppskattad och omtyckt arbetskamrat.

Minnet av John Carlsson kommer länge att leva kvar bland oss kamrater och medlemmar.

**Kalmarortens Konvalescentförening
för Hjärt- och Lungsjuka**

Sigfrid Nyström ny ordförande i Jönköping

Oskar Liljengren (till vänster) lämnar över till Sigfrid Nyström

Jönköpingsortens Konvalescentförening, som hade årsmöte den 20 februari 1974, valde ny ordförande. Avgående ordföranden Oscar Liljengren valdes enhälligt till hedersordförande efter att i ett 15-tal år haft hand om klubban. Att handha denna viktiga uppgift i fortsättningen valdes Sigfrid Nyström. I övrigt omvaldes den avgående styrelsen och består av Gustav Englund, Ann-Britt Svensson, Herta Jakobsson, Folke Lindberg, Henry Wenneby samt nyvaldes Ingvar Lusth.

Av styrelseberättelsen framkom att medlemsantalet vid årets slut var 218, att föreningen hållit 7 protokollförda möten, en sommarutflykt och en Luciafest. Föreningen har deltagit med ombud i samtliga förbunds- och HCK-kurser och haft två cirklar. Två motioner till förbundskongressen i Östersund hade avlämnats. En om arbetsvårdsfrågor och en om sk fria begravingar. Båda motionerna väckte stor uppmärksamhet och överlämnades till förbundsstyrelsen för vidare åtgärder.

Av rikslotteriets lotter hade sålts 13 500 och av Status julnummer 2 500 ex.

Styrelsen nämner i slutklämman av berättelsen att den har samvetsqual för att den ej kunnat uträtta mer, då uppgifterna varit så många och stora.

Gustav Englund

SPANIEN

är rätt för Er

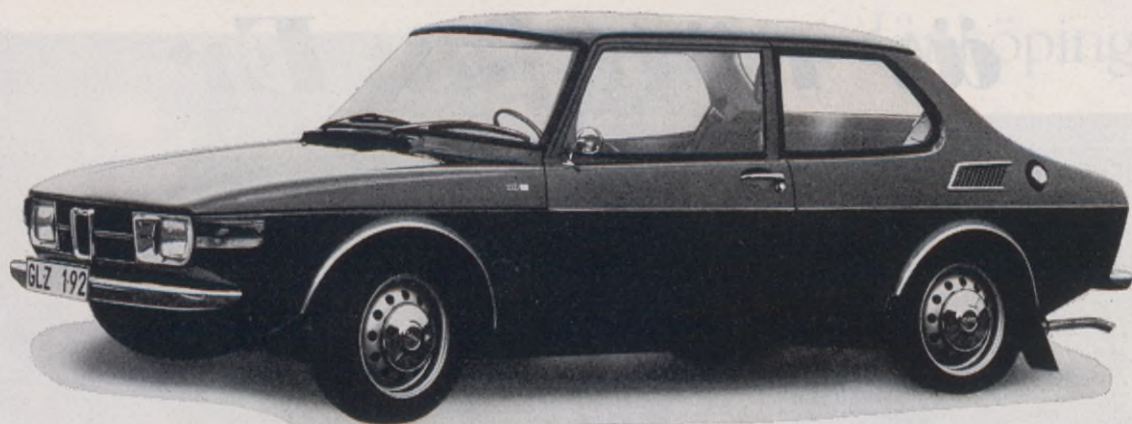
Rätt värme och klimat
Rätt avkoppling och förströelse
SPANIEN har rätt plats året om

För ytterligare information kontakta

SPANSKA STATENS TURISTBYRÅ

Sveavägen 35, 111 34 STOCKHOLM. Tel 08/11 90 20, 11 90 30

Toppvinst i RHL-lotteriet 1974

SAAB 99x7 1974 års modell

Dessutom

FÄRG-TV, Luxor Colorama 26"

Luxor Kassetbandspelare

Kenwood Köksmixer

Luxorita Transistor

Kenwood Kaffeautomat

Kenwood Brödrost

Linnevaror, hushållsartiklar m m, m m

**Inga väntans
tider!**

•
Dragning verkställd före
lottförsäljningens början

•
**Ni ser genast om
lotten ger vinst!**

5.976 värdefulla vinster

RIKSFÖRBUNDETS FÖR HJÄRT- OCH LUNGSJUKA RIKSLOTTERI 1974

Härmed beställes

..... st. lotter à 2:50 att sändas mot postförskott
+ porto eller

..... st. lotter à 2:50 att sändas varje månad
från maj till sept 1974 mot postförskott +
porto.

Dragningslista medföljer gratis.

Namn:

Adress:

Var god texta!

Sänd ej pengar med denna rekv. Status 4/74

Frankeras
med
brevporto

RHL-lotteriet

Box 3196

10363 Stockholm

LOTTPRIS 2.50 KRONOR
REKVIRERA NU

**Sammanlagd vinstsumma
över 225.000:—**

Vid rekvisition av minst 10 lotter i sam-
sändning — portofritt.

Minst en lott till varje familjemedlem
ökar familjens vinstchans!